

GENSTART: FÆLLES OM VEJEN TIL JOB

Sammen om fremtidens arbejdsmarked

Regeringen har givet bolden op til en nærhedsreform af den offentlige sektor. Den bold ønsker KL at gribe og dribble videre med på beskæftigelsesområdet. For der er behov for nytænkning og et grundlæggende opgør med en regelstyret indsats. Hvis vi spiller sammen på tværs af Folketing, kommuner og arbejdsmarkedets parter, så kan vi flytte bjerge.

Opgaven er klar. Vi skal helt overordnet levere på:

- › Kvalificeret og fremtidssikret arbejdskraft til virksomhederne
- › En beskæftigelsesindsats baseret på borgerens behov, potentialer og aktive medvirken

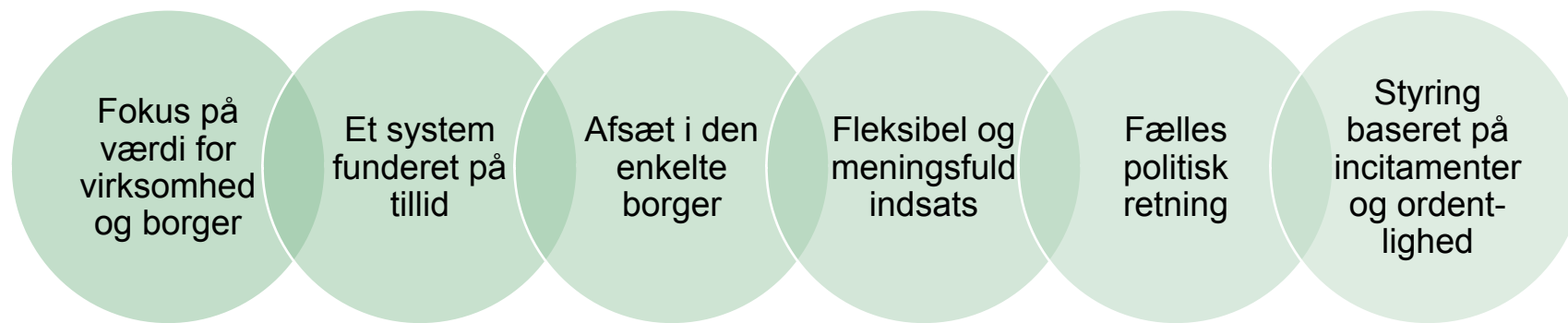
Men hvor opgaven er klar, er løsningerne det i mindre grad. Visse ligger lige for mens andre er mere komplicerede. De kræver, at vi går sammen og trækker i samme retning. Derfor kommer KL heller ikke med et færdig pakketeret udspil men snarere et oplæg til videre dialog og handling.

Sigtet er, at vi fællesskab når ind til dna'et for, hvordan vi ønsker at drive beskæftigelsesindsats i fremtiden. Og at vi kan finde sammen i forpligtende partnerskaber, hvor vi kan følge og udvikle indsatsen løbende.

Hvor skal vi tage fat?

Fra KL peger vi på tre overordnede temaer. Først sætter vi fokus på *et smidigt arbejdsmarked for alle*, som danner både rammen og forudsætningen for beskæftigelsesindsatsen. Dernæst zoomer vi ind på, hvordan vi kan skabe *en indsats med mening* for den enkelte og for fællesskabet. Til sidst lægger vi op til en bevægelse mod *færre regler – fælles ansvar*, som skal binde det politiske projekt sammen på tværs af Folketinget, kommunerne og arbejdsmarkedets parter.

For hver af temaerne medfølger to pejlemærker, som inviterer til dialog. Pejlemærkerne er:

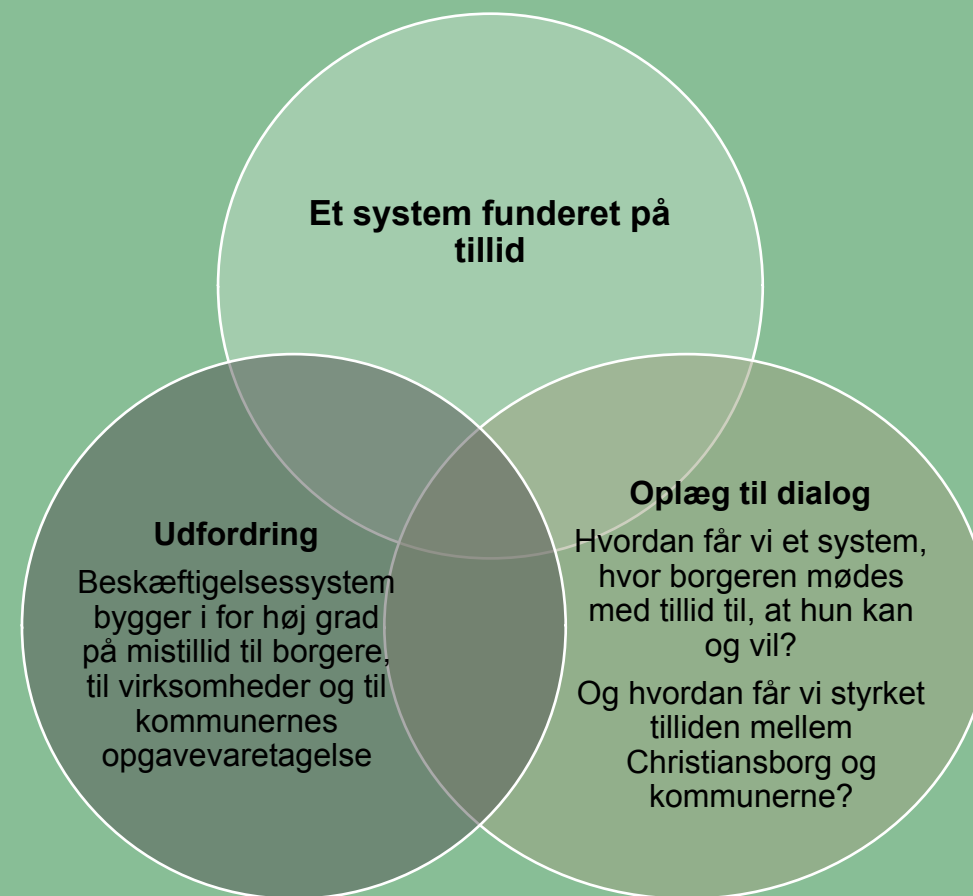
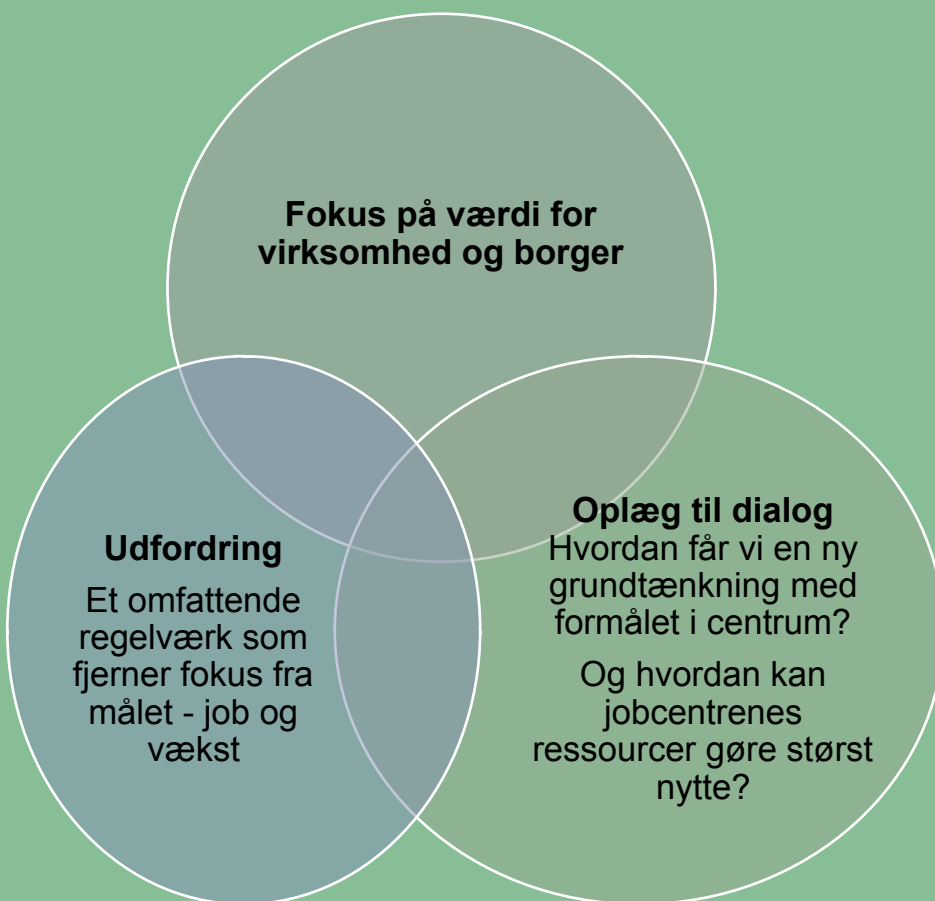

1. Et smidigt arbejdsmarked for alle

Vores samfundsmodel bygger på et smidigt, velfungerende og rummeligt arbejdsmarked. Derfor skal vi sikre virksomhederne den arbejdskraft, de har brug for – både i dag, i morgen og når de grønne job hænger på træerne.

Vi står midt i en tid, hvor erhvervslivet er presset, ledighedskøerne vokser og kravene til fremtidens medarbejdere stiger i kompleksitet. Behovet for arbejdsmarkedspolitik af den solide og fremsynede slags er til at tage og føle på. Den skal tage afsæt i virksomhedernes behov samt støtte og når det giver mening opkvalificere borgerne med afsæt i deres individuelle potentialer.

Men hvis vi skal lykkes med at bringe virksomhederne og borgerne i centrum, så kræver det tillid og handlerum. Vi skal have et system bygget på, at borgeren ønsker at komme i job, at sagsbehandleren møder ind for at hjælpe den ledige og at virksomheden ønsker udvikling for sine nuværende og fremtidige medarbejdere.

2. Indsats med mening

Beskæftigelsesindsatsen nytter – når den tilrettelægges med afsæt i den enkelte borgers behov og potentialer. Vi skal finde ind til kernen i, hvor vi for alvor kan gøre en forskel, der kan bringe den ledige tættere på arbejdsmarkedet. Samtidig med at vi griber mindst muligt ind i den enkeltes liv.

I ambitionen om at sikre ret og pligt, er smørret i nogle tilfælde blevet smurt for tyndt ud i form af standardiserede samtaleforløb og lovbundne indsatser. Virkeligheden er, at nogle borgere har behov for et tykt lag tandsmør med hele paletten af sociale, sundhedsfaglige og jobrettede indsatser. Andre har blot brug for et venligt puf hen imod en ny branche og værktøjerne til at begå sig. Og andre igen kan uden problemer selv lande deres næste job. Dem skal vi ikke stå i vejen for.

3. Færre regler - fælles ansvar

De senere år har der været lidt for meget tendens til, at kommunerne og folkettinget har stået på hver sin side af midterlinjen på beskæftigelsesbanen. Alle vil i sidste ende vinde, hvis vi i stedet bruger energien på at spille hinanden gode.

På Christiansborg har der, fuldt forståeligt, været et stort fokus på beskæftigelsesområdet. Det har givet anledning til en række ambitiøse reformer – men det har også over tid medført et vildtvoksende regelværk og kontrolmekanismer.

Den høje grad af statslig styring har også betydning for, at det politiske ejerskab i kommunerne ikke altid er så stor, som vigtigheden af området kunne trække.

Der er selvsagt behov for opfølgning, når mere end én million borgere er i kontakt med deres jobcenter årligt. Kommunerne skal sikre, at ingen ledige overlades til sig selv og alle får en meningsfuld indsats med jobsigte. Og så ønsker KL at starte dialogen om, hvordan vi kan skabe nogle nye forpligtende partnerskaber – som sikrer fremdrift og udvikling – på tværs af det nationale og det kommunale niveau og med arbejdsmarkedets parter.

